

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16709/2025
11.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Бојовић, адвокат из ..., против тужене „UniCredit Bank Srbija“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 23958/22 од 24.04.2025. године, у седници одржаној 11.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 23958/22 од 24.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 23958/22 од 24.04.2025. године, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 31456/21 од 24.05.2022. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је ништава и да не производи правно дејство одредба члана 9. став 9.1 тачка (ii) Уговора о готовинском кредиту од 16.11.2017. године, закљученог између парничних странака, и обавезана тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 3.450,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.11.2017. године до исплате, да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени ревизијског суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о

дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује ревизијски суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом утврђено је да је ништава уговорна одредба о накнади трошкова обраде кредита у корист банке и обавезана је тужена да врати износ стечен по основу ништаве одредбе. Другостепени суд је, на основу утврђеног чињеничног стања, донео одлуку у складу са правним ставом ревизијског суда о дозвољености уговарања трошкова обраде кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 22.05.2018. године и 16.09.2021. године и израженим у бројним пресудама ревизијског суда. У овој парници тужена није доказала да је у предуговорној фази тужиоцу доставила понуду са јасно означеном висином трошкова обраде кредита који су одређени уговором о кредиту и наплаћени од тужиоца. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у предметима са истим правним основом не указује нужно на другачији правни став, пошто правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.05.2021. године. Вредност предмета спора је 3.450,00 динара.

У конкретном случају се ради о спору мале вредности, па ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП. Без обзира на то што је првостепена пресуда преиначена, у ком случају би по члану 403. ставу 2. тачки 2) ЗПП ревизија увек била дозвољена, у овој парници ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић